

[GPS Track](#) [Профил](#) [Карта](#) [Виж в GoogleEarth](#)

След сложна организация и разни спънки по пътя, се добрахме в полунощ, петък срещу събота, до края на асфалта над Петрич - аз, Дидо, Ристо и Ева. Оставихме колата там, до една чешма и тръгнахме нагоре към целта - х. Конгур. Хванахме най-прекия път - директно през гората и не след дълго стигнахме кльона. Понеже Дидо имаше спомен, че кльона минава край хижата, та нататък вървахме по кльона. Така наслаждавайки се на воя на нощните птици разочароващо бързо стигнахме хижата и разсъбудихме позаспалия хижар.

На другата сутрин похапнахме каквото се предлагаше в хижата и поехме нагоре. Мъгла. Качихме вр.Конгур, след което се движихме през целия ден по билния път на запад. Напуснахме го само за кратко при качването на вр. Радомир(Калабак). Мъгла. Минахме прохода Демир Капия и вече почнахме да се притесняваме за водата. По точно за липсата и. Покрай пътя в този сезон имаше само пресъхнали чешми и кални локви. А мъглата вече ми харесваше - създаваше героично-магическо, призрачно-джедайско, баладично-партизанско, хеви-метъл настроение.

Продължихме по пътя докато взе да се смрачава. Спряхме за бивакуване малко след връх Карталкая. Докато другите опъваха палатки, аз натоварих празните бутилки в раницата и след кратък оглед на картата се спуснах надолу да търся вода. Като влязох в горския пояс се беше стъмнило съвсем. Бродех из гората, проверих две дерета и тъкмо си мислех колко безнадежно е начинанието, крака ми затъна в скрита под шумата размекната почва. Изпцувах, а после се сетих, че аз май това търсех. Вода. Направих си установка, изчаках да се избистри... и после още по десетина минути на бутилка.

Докато чаках, шума на листата подухвани от вятъра, крясъците на совите и кукумявките и пращящите клонки настъпени от нощни кикимори, за кратко ме извадиха от равновесие. Но бързо ги парирах - пузнах си радио. Съществата от света на сенките панически се разбягаха от Приказките на Емилия Масларова - "схеми за финансиране по оперативни програми", "индексации на пенсиите" "пилотни проекти за безплатни почивки на пенсионери" "коледни добавки", а след като разясни стратегията на

Беласица - от Конгур до Тумба

Written by Da Luz

Friday, 05 December 2008 00:25 - Last Updated Tuesday, 24 November 2009 19:25

социалното министерство за борба с бедността и безработицата в някои региони на страната (щяла да обучи безработните да почнат собствен бизнес) това така повдигна бойния ми дух, че вече желях силно да се появи отнейде Баба Яга, та да и свитна два пестника и да я пратя с два шута по нанадолницето.

На другата сутрин - мъгла. На края на подбилния път оставихме раниците и се изкатерихме до връх Тумба. В мъглата единствения ни шанс по тесния коридор водещ към върха бяха GPS-ите. Дидо със завидно усърдие изчука надписите на пирамидата оставени от гърци, които пък бяха замазали надписите оставени от българи. Имаше и един надпис "Македония" на кирилица, но той се появи чак когато реших да обърна наопаки един траверс на който пишеше Еллаз.

Спускането от Тумба до Скрът става по много живописен горски път. На дългите серпентини има шорткъти.

От центъра на Скрът си взехме такси за да се доберем обратно до колата.

{gallery}/Article/00132/album{/gallery}

През целия път от хижа Конгур до Скрът имаше червена маркировка. Маршрута става да се мине и с велосипед. Проблем ще е само да се забута до подбилния път. Във файловете са включени със син цвят и траковете на Дидо от предишно зимно ходене.

Хижа Конгур :Тел. 0745/23928

GSM: 0888880943 или 0896688382

Таксито:

GSM: 0894959148 или 0886697845

[Снимките на Дидо](#)

[Темата във Планинарския форум](#)

[Мойте снимки в пикасата на Ристо](#) - струва си да ги видите още веднъж само заради текстовете отдолу :-)